

1 жовтня 1999 року

Добра воля, а не примус

Суверенітет і незалежність держави визначаються могутністю економіки, а не гаслами і закликами, наголосив Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко під час зустрічі з мешканцями Харкова, куди прибув з дводенною робочою поїздкою.

«Я приїхав не для того, щоб лише агітувати за себе, а щоб порадитися, як нам бути», — звернувся О. Ткаченко до присутніх на мітингу в аеропорту. Олександр Михайлович наголосив, що вибір у жовтні кожен має зробити свій. Це право кожного і ніхто не повинен вказувати чи примушувати, за кого віддати свій голос. Однак рівні виборчі права, на жаль, існують лише на папері. Якби це було не так, мабуть, Голову пар-

ламенту зустріли б на Харківщині і голова адміністрації, і голова обласної ради.

Зустріч О. Ткаченка з головою обласної адміністрації Олегом Дьоминим відбулася за зачиненими дверима. Вийшовши до журналістів, Олександр Михайлович сказав: давати чи ні клятву на вірність комусь — це справа кожного, але порушувати Конституцію і либонь законодавство — ніхто не дав права.

Вибори

Агітатор отримав тілесні ушкодження. Тепер — замітатимуть сліди?..

Це новина облетіла Верхньодніпровськ і Верхньодніпровський район за лічені години. А народний попівар, як відомо, не зупинити. Що ж сталося?

О четвертій тридцятій ранку Наталія Вікторівна Пойда відчинила двері своєї квартири директору дитячого будинку №1 Юрію Сірку з якістю Олегом Раткіним...

Олександр Михайлович, господар квартири, не встиг збагнути, що відбувається, як йому запропонували «поговорити». Кричала дружина, плакали перебіжжані діти, і, аби вони заспокоїлися, чоловік згодився з'ясувати «стосунки» з неспроханими «гостями» за межами квартири, на майданчику під'їзду.

Але тут Пойду, не лаючи йому як слід одмитися, штовхнув у квартиру напроці. Після перебування у цій квартирі Пойда отримав акт судово-медичного обстеження: «На правому вилицьовому бугрі синцєво-сизовато-червоного кольору, на слизовій оболонці верхньої губи рана у вигляді ламаної лінії з нерівними краями та темно-червоним дном. Навколо рани крововилив». На шкірі нижньої повіки правого ока крововилив».

(Закінчення на 6-й стор.).

Виборець радить кандидатам у Президенти

Для перемоги кандидатам у Президенти пропонує такі іміджейкерські ходи і природні поспадання (угруповання):

- О. Базиліюк — знайти філософські каміни;
- М. Габєр — іміжж «містер Ікс»;
- Н. Вітренко — вийти заміж за В. Рабновича;
- Ю. Кармазін — написати «Історію держави України»;
- Ю. Костенко і В. Кононов — створити блок «Зелені і К»;
- Л. Кучма і П. Симоненко (КС) — союз «Лев'яче полювання»: електорат, кс-кс-кс!»;
- «Калинський чотвірю» (квадрату) взяти в компанію В. Онопенка для п'ятого кута конкурентним дном. Навколо МОМОТ»;
- О. Ржавський та Г. Удовенко — РУХатися з «новим локомотивом» під пісеньку з мультка про Чебурашку...

О. Л.

Луганська область,
Красний Луч.
Р. С. Виборець, вчесьвиль, жаргусь.

Заява прес-служби Верховної Ради України

29 вересня ц. р. газета «Ізвестия-Україна» під рубрикою «Факт і коментарій» надрукувала матеріал «Свято «місто» пуго не б'ється». Підкреслюючи, нібито Верховна Рада України перейменувала міста Севастополь, Сімферополь, Нікополь в Севастомісто, Сімферомісто та Нікомісто. Публікація містить далі коментарі і твердження, що мають такі ж підстави, як і самі, з дозволу сказати, «факти».

Прес-служба Верховної Ради України заявляє, що парламент України не тільки не приймав такого рішення, а й ніколи не розглядав, не планував і не має в планах розглядати подібного безглузлого питання. Публікація в газеті «Ізвестия-Україна» розцінюється нами як брудна провокація, що має багаточисельне спрямування.

(Закінчення на 2-й стор.).

НЕ СХИЛЯЙТЕСЯ, ПОХИЛІ!

Сьогодні — Міжнародний день людей похилого віку

► 1926 р. Відкрився Київський театр опери та балету, який тепер носить ім'я Тараса Шевченка.

► 1931 р. Став до ладу Харківський тракторний завод.

► 1990 р. Верховна Рада РСР ухвалила закон про свободу совісті та релігійних організацій.

«Понад усе люблю старих і дітей!» — казав Штірліц. Зрозуміло, коли йдеться про наших сільських дідів і бабів. Бо вони живуть не на явочних квартирах, а у власному світі. А прокидаючись вранці, їм не треба довго згадувати своє справжнє ім'я. Оцей дід уже 70 літ зветься Карпом Петровичем, і живе у своїй Кантівці на Хмельниччині, і Кантівка стоїть непохитно, поки він тут. І Штірліц оцінив би солдатську непохитність Карпа Петровича, бо Алекс мав який-не-який зв'язок з Юстасом, а в Кантівці кожен сам собі Алекс і Юстас, дай їм, Боже, здоров'я та довгих літ!

фото
Сергія КОВАЛЬЧУКА

Передплата-2000

Триває передплата на «Голос України». Газету можна передплатити у всіх поштових відділеннях. Поспішайте зробити свій вибір на користь нашого часопису — стабільного надійного друга і порадики.

Передплата вартість:

«Голос України» українською мовою (інд. 60955) і «Голос України» російською мовою (інд. 60997) на рік — 30 гривень, 6 місяців — 15 гривень, 3 місяці — 7 гривень 50 копійок, 1 місяць — 2 гривні 50 копійок.
Пільгова передплата для ветеранів Великої Вітчизняної війни і праці, осіб, що мають статус ліквідаторів наслідків аварії на ЧАЕС: «Голос України» (інд. 40224) і «Голос України» (інд. 40223) на рік — 20 гривень 40 копійок, 6 місяців — 10 гривень 20 копійок, 3 місяці — 5 гривень 10 копійок, 1 місяць — 1 гривня 70 копійок.

Будьмо разом і в 2000 році!

ПОЛІТИКА

Добра воля, а не примус

Програма перебування Голови Верховної Ради України, кандидата у Президенти Олександра Ткаченка на Харківщині змінювалася на ходу. І не тому, що кудиш не встигали чи десь не чекали. Дев'ять заходів, де готувалися зустрічі з виборцями, вивилилися на замку. Як зазвичай віднадевалися — цілком «випадково». А тому доводилося говорити з людьми просто на майдані.

(Початок на 1-й стор.).

Як заповнили в обласному виборчому штабі Олександра Ткаченка, всі ці «заціпені» приміщення вкраїнського обласного адміністративного центру для зустрічей кандидатів у Президенти з харків'янами. Одні чомусь саме перед приїздом Голови ВР Будинку культури ХЕМЗ знову «сгоріли» багатьох пожежкою небезпечністю. Харківських студентів відгородили від Олександра Ткаченка, бо не в моді вони у місцевих вузах «дні відчинених дверей» для інших, авторитарних кандидатів № 1, претендентів. А скорше, ректори просто змушували танцювати під ту дудку, в яку для них грають владолібливі зірки політичної естради.

... У суботу, у всіх регіонах ходили в народ усіх високих посадовців приречених на одні й ті ж запитання і благання: коли піднішати пенсії? коли запровадити підприємства? коли повернутися зчеплених на чужині чи закордон? Чи та подібні запитання спливали сотнями і в Харкові. Але не обходились і без провокаційних. То заважали виступам якісь істеричні вигукну, що знаходяться «рятівники нашої», які намагаються довести, що лише вони знають, чого насправді хоче і прагне український народ.

З другого боку, як засвідчили зустрічі на Харківщині, в багатьох людей вилізла недовіра до всієї влади, і Президента, і прем'єра, і парламентарів.

Олександр Ткаченко переконував співбесідників не лише промовою та закликами, а й конкретними прикладами того, що вдалося зробити парламентам, тобто змінити

ти ситуацію на краще, і тими законами, які будуть реалізовані найближчим часом. Він сказав, що вже у жовтні ВР перегляне закон про пенсії. «Пенсії повинні призначатися лише за трьома категоріями: стаж, умови роботи і заслуги», — наголосив він, — і це було б справедливо». А прийнятий він на початку дев'яностих закон, «який розцінює народ на державних службовців і бідних», на його думку, несправедливий, антигуманний.

Голова парламенту зазначив, що ВР ніколи не зносить у осяйний зал економічно не обґрунтовані законопроекти. Тим паче і недаване рішення про підвищення мінімальної пенсії з 24,9 до 55 гривень. Як Президент Т. Кучма повернувся Верховній Раді, щоб парламент йому підкаже, де виліти гроші, то туди він його підніме. На переконання Олександра Ткаченка, додаткові фінансові джерела є.

До значного переліку питань і проханням час похвально у регіоні інші долучилися ще одні: об'єднати, визначити одне з чотирьох, — наполягали прибічники Олександра Миколайовича. Він відповів: «Якби хотів і чотири сказав, що вже не претендую на статус єдиного кандидата, зразу було б зрозуміло, на кого перевести стрілки і всю наклепницьку пропаганду ЗМІ».

Щоб не проманихуться, поки що перенесли стрілки на всіх опонентів нічиної влади. Оскільки, як не парадоксально, у жовтні не робитимуть уже не стрілочники, а всі ми.

Юліана ШЕВЧУК,
Микола КОСИЙ.

Харків.

СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТІ

Мобільний виборчий агітаційний пункт у Севастополі. До початку президентських виборів залишився 33 дні.

Сергія СВІТЛИЦЬКОГО (унизу).

О, Боже!

На інавгурацію — Біблію і Коран

Президент України дішов висновку, що «розкол православ'я є великою втрапою для країни». Правильний висновок, до речі. Але як тільки, за прикладом попередника, Леоніда Кучми почне наводити у православ'ї лад — це обернеться ще більшою втрапою. Що також засвідчує попередня практика «розбудови державної церкви». Тим часом Леонід Данилович бється-таки за «хреста»: «Завдання світської влади — вселяючи сприти по долатню цього розколу і найбільшим часом поставити на нього хрест», — сказав Л. Кучма на презентації 12-томного видання «Життя святих» і «Азми православ'я» в Києво-Печерській лаврі. Митрополит УПЦ МП Володимир (Сабодан) як людина, обізнана в «азах», висловився стриманіше: «Цей процес не швидкий і дуже тяжкий, велика півра ледь між гілками православ'я в Україні».

Президенти також за доцільність вивчення в школах православ'я та інших релігій. Не вистає Слово Божого, на його думку, і в збройних силах. Ну, Божого Слова, а тим більше Духу, потребує не тільки школярі і солдати. А ось і приведу інших релігій — ідея гарна. Підтримка Партия мусульман Леоніда Кучми на виборах — будь ласка, для жаданої інавгурації покладає перед переможцем Конституцію, Біблію і Коран. Вярую в єдиного Бога-Отця і Аллаха. Амінь!

Репліка

Пусто? Буває...

Інокіи в газетах таке прочитася, що й не знаєш: чи сміятися чи дуже сміятися. Ось і газета «Ізвестия», яка ще зветься «Ізвестия-Україна», 29 вересня, з посиланням на інформагентство «Славянський мир», нічотже сумніюсясь повідомлення: «Верховна Рада України переіменована старинніе города Севастополя, Симферополя, Нікополя і деякі некоротке другіе». Коментар зветься «Свято «місто» пусто не буває». А як же вона, Рада, іх назвала? Ось як — Севастомісто, Симферомісто, Нікомісто.

Далі автор, Костянтин Катанян, з тугою в серці впливає скорботу своєю переіменовці з приводу долі російської мови в Україні, а також рече: «Переіменювання городов лиш

усилити антагонізм між жителями різної національності, но депутату оці, видимо, не вольноту».

Від мене трини жителів «Славянського міст», що сподобалося останнім часом, ніхто бачити воєнної мови. Бо те, що одні перекладали, а інші прокомментували, маюмо створити ліси з великого «буває».

До речі, а чи не час славним «Ізвестиям» замислитися над уфу-фінським словом «Москва»? Скільки буває таку напругу терпіння «Славянський мир» і істинно російськй чоловік Катанян?

Анатолій ГРИЩЕНКО.

Заява прес-служби Верховної Ради України

(Початок на 1-й стор.).

Прес-служба Верховної Ради України сподівається, що відповідно до Закону «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні» в найближчих номерах газети «Ізвестия-Україна» на тому самому

місті першої полоси видання з'явиться набрані тим самим шрифтом спростування, а винні в появі і поширенні цього матеріалу понесуть передбачене чинним законодавством покарання.

Прес-служба Верховної Ради України.

Заява голови Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації

29 вересня 1999 року газета «Ізвестия-Україна» вмістила коментар щодо того, нібито Верховна Рада України прийняла рішення про переіменування Севастополя, Симферополя, Нікополя та деяких інших міст.

Автор допису безпалазнично засуджує українських істориків, які виконували накази на замовлення і народних депутатів, котрі дошукують російськомовним громадянам.

На перший погляд, це настільки нагара фальшішка, що постач запитання: для чого ганьбити добре іля такого поважного видання, яким є «Ізвестия-Україна»?

Але під час уважливого розгляду став помітний помер місцевих і збіджних виконавців так званих «реалізаційних технологій», які працюють на одне з кандидатів у Президенти України. Саме він, як видно з коментарю, має замішати російськомовним громадянам України, виступити рятівником Севастополя і навіть древнього Херсонеса, з допомогою відомої організації «Злагода» заступити дорогу дню українському парламенту, що ведуть до втрати авторитету діючої

народні депутати делали частіше ставлять питання про необхідність перевірки діяльності сумнівних фондів, що існують під «патронатом» інших діючого Президента, про зловживання у виконанні влади, про утиски свободи преси.

У цьому, очевидно, і полягає мета фальшивки про «погану» Верховну Рад України. Всі інші склювання і гадання щодо ситуації в Російській Федерації, рішенні чеченських лідерів, незаслужено забутих імен політиків і діячів культури минулого покликані лише створити своєрідну «димову завісу» навколо основного питання — хто заважає демократичним перетворенням в Україні. Відповідь зрозуміла — це Верховна Рада України.

Щі знайоми мотиви делі з нею настільки дурнуваті у перших Національної телекомпанії України, запевняють шпальти вігнаний газет певного татунку. Тепер до цієї кампанії долучилися і газета «Ізвестия».

Водночас триває інформаційна блокада Верховної Ради України, оскільки

Іван ЧМЖ.

Обережно, фальшивка

У номер

Агонія. Провокація

Якщо «герой» листівки не Кучма, то це не «Ми»

Учора біля входу в метро мні вручили листівку з великим портретом Олександра Мороза. Під текстом авторитетні підписи лідери правозахисного об'єднання «Ми»: Сергія Головатого, Сергія Кудряшова, Сергія Оларика, Юрія Оробія. Від їхнього імені «студента», яка роздавала агітки з величезної торби, пропонувався громадянам свій вибір, оскільки «олігархи свій вибір уже зробили». І кого опашували олігархи свого симпатією? — цікавило я. Буль десь, автори листівки плакують несажзалим: «Вся організація злочинний, весь міжнародний криміналітет кишули всі сили і ресурси на проштування в президенті свого ставленника Олександра Мороза... Злочинний світ пішов у рішучий наступ. 17 травня в місті Апатита СІА відбулася зустріч акціонерів проспекту «Мороз». На сході були присутні такі поважні «авторитети» як екс-прем'єр-міністр України Павло Лазаренко, реальний власник Росії Борис Березовський, громадянин Ізраїлю Валерій Рубінович та «рожевий» олігарх Йосип Віничський. На зустріч було констатовано, що, неслившись на певну мліяність та непослідовність дій існуючої влади, інтересам злочинного бізнесу в Україні завдають чуттєвий удар... Збереження при існуючому режимі приведе до втрати ще більших позицій... На роль «командира від мафії» одностайно було обрано Олександра Мороза».

Далі перелічували суми від кожного «авторитета» на «ставленника Мороза». «Чи погодяться Україна з вибором олігархів? Чи схвалить народ, зробити із себе стадо баранів? Чи захоче на себе вантаж банкрутств?» — патетично волаа агітка до перехожих.

Якщо виборці повірять написаному, вони вже, дуріше за пудру вайерстис, «стадо». Вони заслуговують на ярмо «банкрутств», яка серія інших «достойних» персидовирих методів властью до виготовлення цього зразка політичної порнографії. Тепер зрозуміло, чому Леоніда Кучма з обуренням відкинув пропозицію підписати угоду про чесні вибори. Це не для його команди.

Не пережидати, начебто невідомі справжні автори цього «спістоларного шедєвр». Перелічені вами олігархи ніколи не пересорбитимуть «командира мафії». Вони мають не відмінний, а великий талант, бо знають, що за збереження при владі «царяного від Бога» президента їхнім інтересам не буде завдано ні «млягого», ні тим більше «чуттєвого удару».

Даремно в тексті ви «косите» під «блатняк». Треба карежно вичити стиль автентичної продукції об'єднання «Ми». Вам за це гроші, між іншим, платять.

Особливо зворушує «підписники Мороза з боку громадянина Ізраїлю Валерія Рубіновича». Схоже, це не має мали за баранів, а писалося це прямо зі «стада». Скільки зусиль ви самі затратили, щоб гніти розчуження «антисемітської діяльності» О. Мороза, за яку громадянин Ізраїлю судиться з лідром соціалістів, з патронівими вами проси потрапили до виборців, щоб нааршті здогадатися «вкитати з кишені» позичава як 90 млн. доларів на відплату ца Мороза. Може, я су В. Рубінович затік з прищом на глибоку консепцію? Спеціально прогрє, щоб сплатити «підписники в Апатита суми Морозу. Дуже винахідлива «доборичність».

Видно, агонія — річ жаллива, якщо прихильники «існуючого режиму» визнають авторитет Головатого і Оробія, за якими ше вчора боролися метою майстерно проадекометрованим і лідером Олександра Мороза, притаманні інші люди. І той, хто не належить до баранів, хто як прикро для вас, чудово знає його ім'я. Агонію фальшивками не зупинити.

А ось коментар Сергія Головатого до листівки, підписаної його прівніщем: — Зрозуміло, що не робота прихильників «безальтернативного кандидата». Стиль пишеться легко: звати з хворю голови на здорову. Було б навіть смішно, якби не було так гідно. Не Олександр Мороз пов'язаний з олігархами. З ним асоціюється лише прівніще — кандидата №1. І фальшивка аскраво покаже, до чого може влязати команда «нашого Президента», аби зберегти владу? Використати мого прівніще в боротьбі з О. Морозом — лідером злочинізму. Головатий повинен боротися зі зрощенням злочинного бізнесу й влади — його за це звільняти з міністерської посади. Мороз виступив проти симбі-

озу — політичні кілери вдарили бруною агіткою. Ця фальшивка — суттєвий іншій владі. Розриває на людей, які залуцаються в правді, побачивши знайомі прівніща. У зв'язку з цим офіційно попереджаємо ледквірників: об'єднання «Ми» справді випускає друковану продукцію. З симбіолами «Ми» Пазук — символ інформативної блокади, яку благословля Чума. Галюка — влада отрута, яка нищить соціальні права громадян. Хамеленок, спрут... Стежте зацією серією далі. Вона присвячена символі цих символів. Злогодується кому? Репіта ймовірних «героїв» і шановний Олександр Мороз — це не «Ми».

Якщо «студенти» від імені об'єднання «Ми» вручили вам цю листівку — можете прочитати. Це «візитка» того, хто хоче уникнути чесних і справедливих виборів, хто панічно боїться своїх конкурентів. Бажаєте такого Президента? Тоді «искайте» 31 жовтня.

Людмила КОХАНЕЦЬ

На роль «командира від мафії» одностайно було обрано Олександра Мороза. З хворю голови на здорову.

Юрій Костенко, з'ясовується, безпартійний

Кандидат у Президенти, лідер однієї з парламентських фракцій Народного руху Юрій Костенко значимість у виборчому бюлетені як безпартійний.

Про це на засіданні Центральної виборчої комісії у виторков повідомив її голова Михайло Ярецький, відповідаючи на запитання довіреної особи Ю. Костенка.

За словами голови ЦВК, підставою для цього послужив лист Міністерства юстиції на адресу ЦВК про те, що Ю. Костенко 22 серпня 1999 року виключено з членів Народного руху України.

Довірена особа Ю. Костенка народний депутат Валерій Асачев заявив, що Ю. Костенко досі перебуває на обліку в Київській міській партійній організації НРУ і що виключення його може тільки ця партійна організація.

При цьому В. Асачев підкреслює, що ще 2 тижні тому з ним було погоджено текст бюлетеня і жодних запитань у нього не виникло. Про зміни в тексті бюлетеня ЦВК він дізнався лише цього дня, повідомив «Інтерфакс-Україна».

Юрій Костенко безпартійний?

Роз'яснення

Центральної виборчої комісії щодо заборони проведення передвиборчої агітації, що супроводжується наданням виборцям безплатно або на пільгових умовах відплатно товарів, послуг, цінних паперів, грошей, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей

Конституція України гарантує громадянам України право брати участь в управлінні державними справами, вільно обирати і бути обраними. Вибори Президента України є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування.

Передвиборча агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

З метою забезпечення реалізації і захисту конституційних прав громадян при проведенні виборів Президентів України, рівності можливостей для всіх кандидатів у Президенти України під час проведення передвиборчої кампанії Центральною виборчою комісією роз'яснює, що відплатно до виборців частини третьої статті 33 Закону України «Про вибори Президента України» зобов'язаність проведення передвиборчої агітації, що супроводжується наданням виборцям безплатно або на пільгових умовах відплатно товарів, послуг, цінних паперів, грошей, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей.

Порушення цієї норми Закону тягне за собою кримінальну відповідальність.

Законодавці навчаються

У Верховній Раді України відбувся семінар «Досвід проведення парламентських слухань», організований управлінням організаційної роботи з комітетами Верховної Ради в рамках програми сприяння парламенту України за підтримки Агентства міжнародного розвитку США.

Радник програми Фред Бредлі розповів про досвід організації слухань у парламентських комітетах країн Заходу, запропонувавши шляхи вдосконалення процедури їх проведення. На думку доповідача, парламентські слухання дозволяють зробити законодавчий процес прозорішим, ефективно використовувати робочий час парламентаріїв, дають можливість досягти консенсусу між різними політичними силами.

У хол обідині думками Фред Бредлі висловив свою думку, що інший захід виступає сервісним, спрямованим на подальший розвиток парламентаризму й утвердження демократії в Україні.

Наймолодший з п'ятнадцяти, але встиг багато

Тимчасово зупинивши повернення боргів Міжнародному валютному фонду, а «економічно» таким чином коштів спрямувати на погашення внутрішніх боргів, зокрема, в зарплату, пенсії, то він виконує — таким бачить один із виходів з нинішньої соціальної кризи кандидат у Президенти України Микола Габєр. Про це він дізнався розповів радіослухачам програм «Наш майданчик» і «Президент» київського «Радіо-РОКС-Україна».

Оскільки з п'ятнадцяти претендентів на президентський пост Микола Габєр — наймолодший (лише 38), то «чи мало слухачів закономірно цікавилися, чи кандидат, що він уже встиг зробити в житті. Відповідаючи на такі запитання, Микола Олександрович заявив, що коли гадати народу чужою мідьєр про те, як має зробити подія за свій вік, то він виконує не одного сина, а четверо дітей, посадив не одне дерево, а цілі плантації (працював у системі лісового господарства), а крім того захитав дисертацию, створив газету, корпорацию, як народний депутат України бере участь у законотворчій діяльності парламенту. З останніх конкретних добрих справ — участь у виволодженні зарепантованих за кордон ефірів з нафтою, сприяння акції протесту київського студентства тощо.

Окрім автора і ведучого програм «Наш майданчик» і «Президент» Юрія Горюго, у прямому ефірі з кандидатом у Президенти працював парламентський оглядач «Голосу України» Анатолій Бєнь.

ДОВКОЛА СВІТУ

Скандал

Шведський міністр обзивав Норвегію

«радянською державою»

Міністри оборони Швеції та Норвегії Бьорн фон Сокоф і Ельдбюрг Левер домовилися щодо проведення спільних військових маневрів. Здавалося б, нічого надзвичайного. Хіба що одна перша країна — нейтральна, а друга — член НАТО. І раніше вони такі кооперативі уникали, але тепер і нейтральні європейські держави беруть активну участь у натовській програмі заради миру. Загалом, домовленість міністрів нікого не здивувала.

Навпаки — багато кав'ярська: адже це свідчить, що скандал, який виник у відносинах Швеції та Норвегії минулого тижня, вдалося владнати, як то кажуть, мирним шляхом. А стаєлося от що.

Нічний шведський міністр — Бьорн Розенгрен, який відповідав в уряді за промисловість, так образився на своїх норвезьких колег, що обзивав Норвегію... «останньою радянською державою». Річ у тім, що тоді влада двох країн обговорювала варіанти злиття державних телефонних компаній «Телія» і «Теленор». Норвежці виявили несприятелів в обстоюванні своїх пропозицій, і саме це не сподобалося Розенгрену. Причину до такої міри, що він висловив вищевказане формулювання по телебаченню.

По той бік шведсько-норвезького кордону, звичайно, страшно образилися: країна західної демократії — і раптом «радянська держава»! Уся преса Норвегії буквально зашипіла. А генеральний директор компанії «Теленор» Турмуд Меллешен заявив, що був просто-таки шокований таким недружнім висловлюванням.

Шведи, щоправда, швидко відступили — відповіли заяву зробив прайм-тайм Йоран Перссон. Та й сам Бьорн Розенгрен зрозумів, що вчинив негражд, і понахажував вибачитися (знову на телебаченні) перед усім народом Норвегії.

За кілька днів прискотили вибачки. Хоча в пресі й досі можна побачити ушпигані запитання на кшталт: «Чи не збирається Швеція розташувати війська вздовж кордону з Норвегією?». Що газети з цього прокусу товариш міністр оборони Бьорн фон Сокоф? І так далі. Проте домовленість про спільні маневри засвідчила, що країни скандал уже пережили.

Гельсінкі.

Марат ЗУБКОВ.

Одружитися, кохаючи, можна. Але скільки клопотів

Олександрі всього два місяці. А вона вже мандрує, як справжня принцеса. Щоправда, у свою першу подорож вона вирушила на руках у мамі Кароліні — принцеси Монако. І не дуже далеко — до відділення педіатрії клініки Ніцци. Найзайваційніська поїздка.

Проте за її виходом у світ стесали всі Європа. Двомісячна дочка Кароліни та принца Ганноверського Ернеста Августа опинилася в центрі великого скандалу. Річ у тім, що 17 вересня в Австрії Олександра Шарлотта Ульріха Марія Вірхінія (сьогодні її так званим) стала християнкою. А точніше — протестанткою.

З точки зору Ватикану — це більш ніж помилка. Адже офіційна релігія князівства Монако — католицизм. Але з чим пов'язаний цей демарш? Просто ішлося з Ернестом Августом Ганноверським — третій у житті Кароліни і другий — у житті Ернеста. Уперше Кароліна побудла в шлюбні візю пару місяців. Проте болісний процес розлучення у Ватикані тривав кілька років. Коли воєнь нарешті отримала розлучення, то вже була матір'ю двох дітей і чекала на третє. Довгоочікуване рішення Ватикану дозволило їй відруте об'являтися, і діти нарешті отримали право на титул.

А ось історія знову повторилася. Щоправда, коли одружувалася втретє, Кароліна була вдовою. Проте, з погляду Ватикану, це не пом'якшило ситуацію. А тому Олександра, народившись в цивільному шлюбі (не посвяченому церквою), не може успадкувати титулу матері.

Щоб виправити несправдливості, батьки вирішили окрестити її в протестантській церкві. У принципі, всі європейські — протестанти, а ця релігія терпиміше ставиться і до розлучень, і до повторних шлюбів. Та відмовити в титулі принцеси Монакської — це одне, а зовсім інше — принцеси Ганноверської. Адже Ганноверський є третім з семи королів Великої Британії.

Хоча, якщо станеться диво й Ватикан таки дасть дозвіл на церковний шлюб Кароліни та Ернеста, личинку заклади можна буде прикинути до католицизму. Але чому так задріжеться, що сама Кароліна не дуже цього бажає. Але надто багато вона мала можливість переконатися: одружуватися, кохаючи, принцеси, звичайно, можуть. Але скільки з цим клопотів.

Наталія РІЗНИК.

За матеріалами «Прайм Матч».

Хосні Мубарака вчетверте обрали президентом Єгипту. Без жодних ексцесів. Парламент кандидатуру затвердив — народ на референдумі підтвердив. От і все. Ні тобі компромату в пресі, ні судових позовів, ні більш-менш вагомим опозицій. А подивіться на цих шалених і щиріх «уболивалників» Мубарака! Мабусть, нашим кандидатам у Президенти має бути заздрісно...

По той бік шведсько-норвезького кордону страшно образилися: країна західної демократії — і раптом «радянська держава»!

Досвід

Повертаючись до Медісона... через Інтернет

Перше, що дають у США почитати тим, хто цікавиться свободою слова і преси, — це, звісно, Перша поправка до американської Конституції. Поправку було прийнято ще 1791 року як складову частину так званого Білья про права, і звучить вона вичерпно: «Конгрес не має права видавати жодних законів, що стосуються релігії чи заборони її сповідувати, або обмежують свободу слова і преси чи право людей на мирні зібрання або на звертання до уряду по відшкодування збитків».

І з цим постулатом свободи ознайомились українську групу адвокатів, членів Верховного Суду України та журналістів, які за сприяння Академії розвитку освіти поїхали на тижні вивчати застосування американського законодавства, яке захищає свободу слова і преси у США.

І все було нібито зрозуміло, адже американські законодавці справили за понад 200 років так і не перестали через Першу поправку, а користі США начилися філітрині її застосовувати навіть у тих випадках, коли, на наш погляд, вона жодного відношення до справи не мала.

Однак, як пояснили нам у Кордольській школі права в Нью-Йорку, сьогодні і ставлення до Першої поправки, і методи її застосування в США змінюються, бо змінюється і держава, і всі самі норми. За словами професора Кордольської школи Джона Мак-Гінніса, з самого початку один з авторів Першої поправки Джеймс Медісон (до речі, один з «батьків» Конституції США) трактував її доволі прагматично — як складову частину приватної власності будь-якої людини, що проголошувалася недоторкованою. Насамперед, з боку держави.

З розвитком демократичних інституцій вплив держави США уможовілявся законами, і тіст стався цивілізованим, і Перша поправка поступово перетворювалася на суто юридично-політичний маніфест, який для діячів журналістики і політиків-опозиціонерів, які критикували уряд. Як відомо, вершиною цього процесу вважають коментар члена Верховного суду США Вільяма Брендана в справі «Нью-Йорк таймс» проти Салівана. Тоді у США було пересунуто з лів на голову законодавство щодо роботи журналістів, які пишуть про політику чи урядовців. Суддя Брендан ухвалив, що не журналісти, а доводили правдивість написаного ним про політика, а політик повинен спростовувати факти, які він вважає образливими для себе чи неправдивими. З того часу, за словами адвоката «Нью-Йорк таймс» Адама Ліпска, газета жодного разу не програтила судовий процес за позовом про наклеп з боку політики. А американські політики чулово засвоїли, що коли вони вибрали собі таку кар'єру, то й мають поводитися відповідно, бо від нещесного кося журналістів скотитися важко.

Поява ж «світлої павутини» Інтернету, де можна знайти будь-яку інформацію про будь-кого, взагалі перетворила світ на маленьку громаду, де всі про всіх знають усіх. Інтернет неадвертно накликає спонтанним порядком тисячі і тисячі людей. Він може посилити чи послабити становище людини, покращити чи погіршити її долю у реальному процесі своєрідних всевітніх громадських контроль і обговорення спільних проблем у різних кінцях людства», — сказав Д. Мак-Гінніс.

А тому, за словами пана Мак-Гінніса, американські юристи — теоретики і практики — сьогодні і намагаються повернутися до трактування Першої поправки за Медісоном. Тобто знову наголошувати, що свобода слова, свобода поширення інформації будь-якою людиною — це частина недоторковості її приватної власності. Іншими словами, коли, наприклад, конкуренти мають один на одного компромат і його можна оприлюднити будь-коли, то держава має тільки гарантувати їм це право.

Ось так у них тим теорії. І це, повторюю, при тому, що Перша поправка надійно захищає журналістів, а будь-яку інформацію і так можна отримати вільно. І, зрештою, наваря чотирьох корити, як такий теоретичний пошук тільки садити як далеко від нас Україна. Нам би ще тільки на свою Першу поправку спомогти, та приватну власність зблукати і захистити. Отоді, можливо, й відлемаємо-таки свого Вашингтона...

Володимир КАЧКО.

Київ — Нью-Йорк — Київ.

Держава має гарантувати право на оприлюднення компромату?

Тенденції

Не той тепер трейдер і селяни не ті...

— Ще донедавна потужний продавець сільськогосподарської продукції, інакше кажучи, трейдер в особі ЗАТ «Укррос», активно кредитував сільгоспвиробників багатьох областей України. Але вже торік відмовився від практики товарного інвестування, зосередившись здебільшого на матеріально-технічному забезпеченні своїх цукрових заводів... Пальмирського на Черкащині та Хотківського, що в Тернопільській області. При причині такої переорієнтації наш кореспондент розмовляє з генеральним директором групи компаній «Укррос» Олегом ШВАВЛАКОМ.

— Олегу Юрійовичу, керівники держави заявляють, що початок сезону перероблення цукру мало не гарантує солов'ячого життя. Що ви думаете з цього приводу?

— Зважаючи на ту обставину, що минулого сезону під сейфом залишилося чимало цукрових буряків, я утримався в 6-й категоричних прогнозах. Цукор буде, запитання: скільки? Врожаю цього сезону посіли площі цукрових буряків, наявність пального на час жнивної кампанії, наслідки посухи та інші чинники, гадаю, що Україну матиме щонайбільше 1 мільйон 600 тисяч тонн цукру, тобто значно менше, ніж попереднього сільськогосподарського сезону. І лише на 100 тисяч тонн більше за норму пального споживання. Треба бути великим оптимістом, щоб, керуючись цими прогнозами, говорити про солодке життя...

Господарства відчувають гостру нестачу пального...

— Саме так. І не лише господарства, а й цукрові заводи. Приміром, замість обіщаних півтисячі тонн дизпалива Пальмирський цукровий завод одержав від Держресурсу лише 47 тонн, біля як наполовину менше бензину. І на багатьох краще держава пообала і про Чортківський цукровий завод, хоч мала з ним такий відповідний угод. До речі, бурякозбиральні господарства на сезон потрібно 2,5–3 тисячі тонн світих нафтопродуктів. Ож, щоб розпочати сезон перероблення цукрових буряків, їм були вимушені закуповувати нафтопродукти за комерційними цінами.

— Зрозуміло, що трейдер «Укррос» виніс закупаючи ресурси за фінансові ціни, а продавати — за комерційні. Власне, цього прагне і держава, який, схоже, виник вже дуже дорожче господарство. Хіба не так?

— Справді. Нині всі винні всім. Кіровоградський цукровий завод, що в Чернівецькій області, зборював не лише байку «Україна», а й нам — за мазут, дизпаливо, селатру. Навіть якщо сьогодні проплати його майно з молотка, не вистачить грошей, щоб розрахуватися. Але це ні не може повернути нам борг з іншої причини: його майно вже перебуває у платовій заставі. А це означає, що перш ніж гроші на рахунок буряків заберуть податкова адміністрація, потім у черзі — Пенсійний фонд, місцевий бюджет... Комерсанта застатеться дріка від бублика.

— Схоже, з цієї причини він як трейдер відмовляється від товарного кредитування господарств під розрахунок врожаю...

— Точно. Але з цієї ж причини господарства десятикратно дорожче оминають електрику, масложирні комбінати, щоб не засліпити рух коштів на своїх рахунках. Скажу більше: якщо селянин має переробити самостійно цукрові буряки, він уникає би постуг цукрових заводів. Адже, погляньте-но, скільки сільськогосподарської продукції продають нині просто з поля, току, складу, зрештою, з коліс. Виникає закиснене боргове поле. Фізично держава не може ліквідувати і реалізувати боргову заставу, бо, відібравши у селянина останні ресурси, вона позбавить його можливості погасити їх на біржі, соларку, запасні частини для тракторів і так інше. Відібравши, вона позбавить свого податківця засобів виробництва.

— Що пропонує за цих умов комерсант?

— Більш розважливий підхід до кредитування. М'ясокомбінати, цукрові заводи в бері пера державою і комерсантами. От і треба погасити їх пропорційно між кредитором, залишивши пенню частку фінансових ресурсів господарству для відтворення виробництва. Це сповнить погашення усієї суми боргу, але виведе з глухого кута взаємної зборгованості. Інакше кажучи, треба допомогти того, щоб селянин, реалізуючи за гроші свою продукцію, частково розрахувався з державою і комерсантами, залишивши собі гроші для сімейного добробуту. Це не взаємозаміню, як деколи може здаватися.

— Олегу Юрійовичу, я

Олег Шавлак ввівнений: погашати взаємну зборгованість треба на паритетних засадах між державою, виробником і комерсантами.

знаю, що в зонах бурякозбирання ваших цукрових заводів працюють потужні бурякозбиральні компанії «Холмс» вартістю до мільйона німецьких марок за штуку, інакше потужна техніка. На які показники орієнтуються ваші підприємства?

— Можна поразувати на калькуляторі. У зонах бурякозбирання Пальмирського цукрозаводу планується зібрати 400 тисяч тонн буряків. Після перероблення матимемо 13 відсотків цукру. Отже, близько 52 тисяч тонн. Це дуже пристойний результат.

— Чи працювали ви в руській мінеральної угоди з Російською Федерацією? Якщо так, то чи було не вигідно?

— Звичайно. Цього року поставили в Росію свіжоморожене м'ясо, першеко селянське масло, а нащодало уклади угоди на продаж зерна III класу і фуражного зерна IV класу. Звісно, якщо не було вигідно, не торгували б, хоча справу мали з російськими комерсантами, а не їхнім держдержом. Що це означає, пояснив на прикладі. Ми втратили в цьому році близько 10 відсотків рентабельності. А така втрата

тільки на скільки м'яса стоїть близько 10 тисяч доларів. Отже, якщо ми поставили в Російську Федерацію 2 тисячі тонн м'яса, то збиток вимірювався двома сотнями тисяч доларів. Скажу тільки, що наші ціни цілком задовольняють і українську, і російську митницю.

— До речі, про м'ясо. Я чув, що ви придбали м'ясокомбінат...

— Це правда. Купили Хмельницький м'ясокомбінат і Гулішівський елеватор. Перший вже активно працює з мережею заготівників і може забирати 250–300 голів великої рогатої худоби на добу. Другий — візьме на перероблення все вирощене зерно доволених господарств.

Про це, власне, думали ще тоді, коли купували цукрозаводи. Розуміли, що бути просто трейдером в Україні дуже ризиковано, огляду на завищені борги, нестабільність курсової політики, суперечливість податкового законодавства. А, опікшись позаторік на неадекватному інвестуванні, тепер уже в цьому повніємо. Ми не просто продіємо, а виробимо і продамо результати своєї праці.

— Я чув, що Хмельницький м'ясокомбінат тривалий час простоявав...

— Мало того, перебував у заставі в Ексімбанку, який, зрештою, і виставив його на торги. Тепер, коли він знову став на логу, можна вести мову про збереження робочих місць і про паритетне того, що його не розтягнати по хуцка. Але не вже — окрема розмова.

Записав Сергій ВЛАД

Вибори

Агітатор отримав тілесні ушкодження. Тепер замітатимуть сліди?..

(Початок на 1-й стор.)

Хто ж такий Юрій Сірко? Директор, як уже говорилося, спеціалізованого підприємства. А ще — чоловік Лариси Казанської. Тут її узяв Кучмишчак і казав, що вона — п'ємнішня Президента. А хто його зна, може, так, а може — ні. Щоправда, сама пані Лариса, зарплативши мене до розмови (а працює бухгалтером райдержадміністрації), потім раптом по-

лявилася на поганій статі здоров'я, відмовилася давати інтерв'ю. А Олега Раткіна вона, звичайно, і не знає.

То чим провинився Олександр Пой-

Він — агітатор Олександра Мороза і викликає «обслуговувати» найбільше в районі село — Мишурин Ріг. У селі з'явилися листівки, у величезних місцях портрети Олександра Олександровича. А головне, Пойду уважно й

ококе слухавці люди. Бо він тут і депутат сільської ради, має авторитет.

Пойду дякало: «Якщо не виберешся звідси, то приїдуть наркомани і з твоєї тілки порожуть шкідливий ремей». І утонували все це «за клас» і «шоб вогу не калугатим». Це засвідчують не лише дружина Пойди, а й інші люди.

А Юрій Сірко над уже намагався менше переконати, що «політичних муркванів» у всякому окошечку — не треба шукати.

На запитання, а які ж інші були мотиви, відповів не зміг дати. Зате під час повторної зустрічі через півдня, оглядавшись, почав стверджувати, начебто в Раткіна «були якісь взаємні рахунки» з Пойдою, а він до «судинки» жовтого стосуюку не має. Тоді запитав, а навіщо він сам привіз Раткіна опінію майже за сорок кілометрів з райцентру на острів Кучмишчак? Відповідь знову немає. (Закінчення на 15-й стор.)

Повертаючись до надрукованого

У номер

► Київ

Метали в нікуди

Незабаром можна буде зводити з наших металокопунктурцій, якщо...

Тільки-но «Г» видрукував статтю «Холодна» ера в історії «гарячої» галузі держави (номер від 11 серпня с. р.), як на дніпропетровський копункт зателефонували з приватної фірми «Орія». З надлеж, що газета підтримає ідею виробництва вітчизняного ферохрому. Без якого чорний металургію на пристойне майбутнє сподіватися марно.

Але перше запитання, яке поставило, зводилося до того: чому це приватна структура турбується ратом про майбутнє української чорної металургії?

З'ясувалося, харківська «Діпромет» б'ється як дзвоні тому підготувала техніко-економічне обґрунтування можливості виробництва ферохрому на діючих підприємствах України. З другого боку, фірма «Орія» — діючи про це, згодилася й інвестувати, і спільно з науковцями Дніпропетровської металургійної академії працювати над техніко-економічними розробками, які пов'язані з новими й перспективними технологіями випуску сплавів металів і хрому в умовах вітчизняної металургії. Прямішо, що поки великої приватно-комерційної формування, приєдналися до металургійних підприємств, ладні чимдуж зарплати па собі, «Орія» не шкодує грошей на перспективні розробки вчених. Та ось, що розповів під час зустрічі директор цієї фірми Костянтин Войтук. Коли підлаздили кандидата наук Юрія Саловника у своїй лабораторії спільно з Мінгродметом підприємства промисловості і його міністра Валерія Мазура було, але тепер ні цього міністра, ні міністра Мазура немає, а в нинішньому Міністерстві «Орія» знову не влаштує. Войтуку не грошей шкода. Його шире хвилює така фатальна «необачність», яка може мати дуже сумні наслідки.

Металургійний комплекс України належить до найбільшій у світі і за сприятливих обставин міг би розкопувати на неабиякі успіхи. Але правда й те, що ми випускаємо переважно вугілля та низькокопунктурні марки сталі. За сучасними світовими мірками — другорядні. Останню чверть піку всі інші підприємства переорієнтовувалися на випуск ґрунтової, калісто- та жаростійких конструкційних

на вуха. Бо в нас беруть винятково заготовлені відливки з мергелістських пісчів чи коксостирок, отож фактично як сировину, аби самі потім виплавляли висококопунктурні марки сталі.

Чи можна сподіватися, що в таких «послугах» нашої металургії щогло не зникати потреба? Дуже сумнівно. Хіба що «чорну» сталь остаточно переадресувати у розряд сировини і країни, де абсолютують за раціональне використання ресурсів та пильну охорону довкілля, просто вимовлятися морочити собі голову й виплаваю.

За прогнозами вчених, уже в першому десятиріччі наступного століття використання вуглецевого та низькокопунктурного металу на планеті скоротиться на третину, якщо не більше. А це серйозна загроза. Особливо для України, потенційні можливості якої нині не мають сити песимізм. Адже в Дніпропетровській металургійній академії підтвердили: справді, вже розроблено технології для виробництва вітчизняного ферохрому, коли не доведеться сповсюду шукати його потужності. Доєднати скористатися тим, що лють у Запоріжжі на тамтешньому феросплавному заводі, а також на Нікопольському. Треба тільки зважити на постарішася. Коли окремо говорити про розробку, котру фінансувала фірма «Орія», то її можна хоч сьогодні впроваджувати, вже найближчим часом одержимо достатньо українського ферохрому.

Щикаво, що директор «Орії» Костянтин Войтук апелює не лише до держави. Коли металургійні підприємства почали ставати акціонерними, а то й приватними, каже Костянтин Васильович, була надія, що доглядатимуть господарі, з'являтимуться нашіші, спільно спрямують кошти насамперед у перспективи. А як інакше, якщо збиратися займатися своїм бізнесом сервію і довго? Та з'ясується, що новоявлені власники спільно вичаїтати все можливе з уже діючого і зовсім не «розрахункового» на створення нової шкоди. Що при цьому зовсім не думують про майбутнє, якщо і власним машинобудівникам та іншим виробникам металокопунктурцій поставитимуть нікудишній і неконкурентоспроможний метал.

Микола МЕЧЕНКО.
Дніпропетровськ.

Оголошення

17 листопада 1999 року о 15-й годині за адресою: Київ, Спортивна площа, 1, відбуються загальні збори засновників ЗАТ «Народний інвестиційний фонд КІНТО».

- Порядок денний**
1. Про підсумки діяльності за 1998 рік.
 2. Про виплату дивідендів за 1998 рік.
 3. Про продовження терміну діяльності фонду.
 4. Обрання правління фонду.
 5. Обрання спостережної ради фонду.
 6. Обрання ревізійної комісії фонду.
 7. Про продовження дії договорів з інвестиційним керуванням та аудитором фонду.
 8. Про затвердження нової редакції інвестиційної декларації фонду.
 9. Про внесення змін та доповнень до установчих документів фонду.
 10. Про затвердження змін до інформації про випуск інвестиційних сертифікатів фонду.

Великі можливості Малого бізнесу

На Придніссяні де понад 2200 підприємств малого бізнесу. Своєрідним оглядом їхньої діяльності стала виставка «Малий бізнес-99» у Чернівцях, де демонструвалися новітні автомобілі, товари повсякденного попиту, цукор, цукерки, продовольча продукція. Отож бізнес, хоч і малий, а можливості має великі.

Оголошення

Відкрите акціонерне товариство «Фірма «Взуття»

повідомляє, що загальні збори акціонерів БАТ відбулися 26 листопада 1999 року об 11-й годині ранку за адресою: м. Одеса, вул. Пролетарська, 10.

Регістрація акціонерів з 9-ї години ранку.

- Порядок денний**
1. Звіт дирекції товариства за підсумками фінансово-господарської діяльності за 1998 рік.
 2. Звіт ревізійної комісії товариства.
 3. Звіт спостережної ради.
 4. Вибір нового складу спостережної ради.
 5. Різне.

Телефон для довідок (0482) 22-48-36.

Металургійний комплекс України належить до найбільшій у світі і за сприятливих обставин міг би розкопувати на неабиякі успіхи. Але правда й те, що ми виплавляємо переважно вугілля та низькокопунктурні марки сталі

Шампанське й виногради — красиво і корисно

З 5 по 8 жовтня в Національному виставковому центрі проходить п'ята ювілейна виставка-ярмарок «Саднипром України-99». Її провідником Комітет з питань садівництва, виноградарства та винобробної промисловості України.

На виставі буде представлено плоди та виногради, вино, шампанське та коньяк, лікеро-горілчані вироби, соки, об'єднання для переробки плодів та винограду, а також для винобробної промисловості, комплексні лінії для розливу та закупорювання.

► Вінниця

Нагорода одна на двоох

У музеї-садибі Михайла Коцюбинського, що у Вінниці, відбулося вручення літературної премії письменникам за 1999 рік науковому працівникові Інституту українознавства Наталії Пожал та голові обласної письменницької організації Володимирі Кузьменку. Особливо обоє літераторів набрали ошляку кількість балів, комісія вирішила розділити грошову винагороду у тисячу гривень рівно.

Літературу премією імені письменника-вченого за останні роки тому Вінницька обласна державна адміністрація.

► Житомир

Уперше без ПДВ

У регіональному відділенні Фонду держмайна України за сприяння проекту «Приватизація неаерського будівництва в Україні» Міжнародної фінансової корпорації відбулися «грудні» — двадцяті — аукціон. Однак улягати він прирешув не ошляку цифру і навіть не тим, що в області вже значно перевищив річні плани з продажу незавершених об'єктів.

Уперше аукціонні торги проходили без сплати покупцем податку на додану вартість. Справді, чи багато «грудневих» вартостей? Це двоквартирний житловий будинок, який має будівельну готівність лише чотири відсотки, а його будівельника востаннє ступала сюди п'ять років тому?

► Тернопіль

Боржників — на аукціон

2356 підприємств Тернопільа, загальний борг яких перед бюджетом перевищив 81 мільйон гривень, отримали повномовлення про заставу їхнього майна та майнових прав.

Тим часом від початку року арбітражні суди розглядали справи 52 підприємств, 20 з яких отримали статус банкрутів.

► Херсон

Зірки до ювілею

Несларма назвали «Фрегатом» цей готель на херсонській набережній. Струнка сучасна споруда з небудинними обрисами нині справді заривається поручити із парковою зелені у Дніпропілеса. Нині найсучасніший туркокопекс тавріського обласного центру святкував десятилітній ювілей.

«Фрегат» поки що слиний серед херсонських «коло» як найзаконкованіший на одержаних трьох зірок. Якщо взяти до уваги, що вищий клас, тобто чотири зірки, мають столичні «Президент-готель» та «Національний», то для півдня України цей результат досить непоганий.

► Луцьк

«Міст» єднає сусідів

Десять ділових угод та протоколів наміру про співробітництво підписали представники підприємств Києва і Бреста, Львова і Барановичів, Тернополя і Луцька на міжнародній виставці-ярмарку «Міст-99», що відбулася в обласному центрі Волині. Виставка, організатором якої стала волинська фірма «Світ», об'єднала дві експозиції: «Об'єдн. діалог» і «Луцьк автомобільний». Тому-то й асортимент виробів був надзвичайно різноманітний — від сировини й сателітичних до найсучасніших легковиків і авіотехніки.

Але найціннішим особистістю ярмарку, який проводиться тут щорічно, було те, що уперше спільно демонстрували свої можливості підприємства і фірми двох сусідніх областей — Волинської та Брестської (Білорусь), котрі входять до європейного «Ву».

ЛЮДИ ТА ЛЮДИ

Машенко такий молодий, і всі фільми його в майбутньому

Очевидно, ніхто не сперечатиметься з Ліною Костенко про те, що нищення української культурної політики сприяє єдиному — нав'язати суспільству комплекс меншовартості. Про це видатна поетеса сказала у своїй інвагуаційній лекції «Гуманітарна аура нації» в Національному університеті «Києво-Могилянська академія».

Справді, якщо в центрі столиці незалежної України споруджують пам'ятник провідному Панківському, а не гоголівському Тарасу Бульбі, якщо у столичних вітринах перед киянами красуються Пацок і компанія йому подібних «героїв», є над чим замислитися (тим паче, що приклади її паралелі можна знайти і в нашому державному, політичному, культурному житті).

Гуманітарна аура нашої нації, як то кажуть, залишає бажати кращого. Кіно — один із чинників, які гуманітарну ауру формують. Прагнучи дізнатися, чи може своїм діям колись значущий вплив на кінопропаганду і для УРСР, і для СРСР київська кіноіндустрія імені О. Довженка, привело мене в кабінет її директора Миколи Машенка.

— Насамперед хотілося б дізнатися про ваше особисте творче життя. Що проблем чимало. Не зрозуміло. Але він не з тих, хто сидить склавши руки. Тим паче, що постійно перед вами живе спонукання до праці, активний діалог — сам Олександр Довженко, увічнений в монументі, його сад, врешті — музей кіноисторії...

— Успешний: у кіно настав час, коли треба повернутися на екран особистість. Не епоха відлук, народжує героя, а герой символізує суцільну йому епоху. Висловлювати уяву нині зосереджені на Богданові Хмельницькому.

— Ви бачите його передусім як об'єдначу України й Росії?

— Саме це мене абсолютно не цікавить. Я бачу постолю собі гарний портрет, який Богданові належить долати. Двадцять серій по чотирнадцять хвилин — такий буде фільм. Плануюмо завершити роботу над ним у 2001 році. Вважаю, що наш «Богдан» потрібний глядачеві. Тим паче, що стрічка буде гостросюжетна, пригодницька. Розповідь про героя стане розповіддю про державотворчість, яка не замовує її його успіхів, ні помилок. На головну роль запрошують Богдана Ступку, которого бачу як повноправного спадкоємця кіноісторії.

Читавши відомо, що на кіноисторії імені О. Довженка київські митці завершили роботу над фільмом про Павлу Корчачина. Цікаво, як ви ставитесь до цього? Або Машенко уявляє до історії кино насамперед як автор широкого відомого й популярного телесеріалу «Як загинули сталі» Миколи Острівського. Не реалізується?

— Хто знає... Але більше думаю над самим чин літературним і кіномистецьким образом. Не зайвий він і в сьогоднішньому нашому житті, хіба не так? Микола Острівський, який згодом зустрічався з одруженою Тото Тумановою з Павло Корчачиним, коли вона кохала його — це «о! one shoe, що дала вам революції?». Вона — багата й швидка, і він — жертовний, злодій... Чи не так почуваються багато хто з тих, хто борюється за українську незалежність, а тепер спритними людьми або й тими, хто й раніше, як то кажуть, був біля корита, відкинутий на учасня життя?

Рухаються література й політика, і цілюються, і дієві плодять...

Буває так: ніби вже захватили яблуна, а настає весна і десь при самому корені раптово вистрілює у небо зелена гаука. Значить, не вмерло дерево, ще пліднощість.

Саме так хочеться сприймати бодай-яку нинішню культурно-творчу активність: і видих нових книжок поетів Василя Голубовського «Слова у вишнінаних сорочках» та поетеси Ліни Костенко «Вірешечка» і видання в Івано-Франківську невідомим Юрієм Аларуховичем та Володимиром Єшливським малої української енциклопедії актуальної літератури «Птерона», і врешті — блискучу статтю Романа Горака в «Літературній Україні», присвячену Іванові Франкові, котрий із сумом знає чак, що в нас було і є замало людей, які надають роботи. Роман Горак долає найпростішої роботи. Роман Горак долає до цих пір: «У нас, проте, було і є повно гетьманів, провідників, керівників, діячів, лідерів, які чогось прагнуть бачити себе королями при релігії, а виявляються ці королі королів».

Інакше як життєстворення прагнення українська мати свою державу не можна не сприймати й останній з'їзд Руху. Це ми вже вступили у волювання, які належать Мамі, Мамі право, але історично Руху і в історії української письменницької — це один із її саміх людей, до того ж і їх має на думці Роман Горак. Це думка була висловлена й на з'їзді. Означив її наш перший Президент Леоніда Кравчука. Ми постійно скажіться на те, що Рух

— Так, так... Але можна сказати й про істину суть образу Корчачина. Істяться не про певну ідеологію, тим паче комуністичну. Павла Корчачина знав, за що він боровся. Йому був чужий світ споживачів і прагматизму. Одне слово, тут є про що говорити.

От тому й виник задум зробити фільм саме про Богдана Хмельницького. Пам'ятати гравіозне життя його родителів Миколи Івасюка «ВТІД Богдана Хмельницького до Києва»? От такий і фільм зробити б.

— У нас були певні домовленості щодо цієї роботи з польським режисером Єжи Гофманом? — Так. Перебачалося, що зйомки його фільму «Вогнем і мечем» відбуваються на нашій кіноисторії, а потому виготовлені в нас костюми, бутаніфору та реквізит використають і під час зйомок «Богдана Хмельницького». Але внаслідок хвилі протестів наших суперпатристичних інтелектуалів проти «антиукраїнського» фільму Єжи Гофман знімає не в нас. Усі втратили від цього, а ми найбільше.

Та хоч би що там було, «Богдана Хмельницького» обов'язково буде знято. — Що ж, Микола Павловичу, ваші творчі плани нам трохи відкрився. А як живуть і що роблять ваші колеги? Юрій Лисенко в одному з інтерв'ю сказав, що має сценарій, найкращий за всі, що потрапляли на кіноисторію імені Довженка протягом 90-х років. — Виступ сценаріїв — «Атн і Агафєр. Хроніка другого приходу Христа». Разом із Людмилією Єфременко Юрій Лисенко зняв стрічку «Аве Марія». Також є у Юрія Лисенка сценарій фільму «Мазепа».

Задуми у кіноісторії чимало. Питання в іншому — як їх реалізувати?

Та всі такі від українського кіно рухається. Незабаром гідні зустрітись з новою роботою режисера Олеса Янчука — фільмом «Командир армії беззерзерних» (сценарій Василя Портака). Твір розповідає про українську Понятовського армію та її командира Романа Шукевича. Не забуто й про традиційно навязні в колішньому кінопрокаті комедії. Дмитро Томашпольський знімає фантастичну стрічку «Привіт усім».

Звичайно, це дуже мало, адже кіноисторія розрахована на зйомки 45 фільмів у рік. — Микола Павловичу, як тісно співпрацює з телебаченням. За рахунок якого розвивається значну частину своїх фінансових проблем. Як вона думає щодо причини відсутності на телеканалах вітчизняних кінострічок?

Річ у тім, що всі фільми, зроблені за часів Радянського Союзу, залишилися у союзному фільмофонді в Більших Стобах. Тепер це власність Російської Федерації. Там зберігаються, зрозуміло, різні за мистецькою якістю стрічки. Але їх 750! Наших, українських. З них 300 фільмів — екранізація шедеврів вітчизняної літератури.

— Чому Міністерство культури і мистецтв України не порукує питання про повернення нам наших? Чи обмінює стрічки, чи закладає інші форми співпраці з російськими колегами?

Це питання не до мене. Але скажу, що роботу таку треба проводити і вона, сподіваюся, дасть результат.

Віталій АБЛІЦОВ.

Микола Машенко підказав у такий спосіб тему нашої наступної публікації, яку ми присвятили проблемі повернення з Російської Федерації в Україну кінострічок, знятих на кіноисторії імені Довженка. Хіба це неможливо?

Старша о впасти у кайдани, Умирати в неволі, А ще гірше — стати, стати, стати на волю.

Господи, як вічна актуальність закладена в Шевченкові слова!

Потрібні й мітінги, й демонстрації — улюблені заняття вітчизняної інтелігенції. Але це потрібніша сьогодні ПРАЙД, під час якої прагнуть Іван Франко й поетеса. До декартизації Руху його дієри могли б прийти, наприклад, з новою публіцистичною роботою — продовженням праці Івана Дзюби «Інтернаціоналізм чи русифікація?». Лише в загальному замість слова «інтернаціоналізм» треба поставити «незалежність».

Але приплили вони по декартизації в той самий акційний зал політехнічного інституту лише зі словами про чужий минулий поря. Вони — діти несприятельного одностороннього шкору політики й літератури, який тануть служки — це насамперед стан психіки. Чи не тому так скупо родить наше літературне поле?

Віталій ГАЙДУРЦЬКИЙ.

Заявка на тему

У номер

► Миколаїв

У кого все-таки

«ВИБУХОНЕБЕЗПЕЧНИЙ» ПАКЕТ?

Група «Сибірський алюміній» (Росія) завершує оформлення домологості на придбання 33% акцій АТ «Миколаївський гірничо-металургічний комбінат» — найбільшого в Східній Україні алюмінієвого підприємства. Про це повідомив віце-президент групи Герман Каченко. За його словами, інші частини дружини «Сибірського алюмінію» структур володіє акціями МГЗ, і протягом тижня група має намір оформити їх придбання. Більше того, один із партнерів «Сибірського алюмінію» закупив акції МГЗ на ринку і запропонував групі придбати ці акції.

Як заявив Г. Каченко, керівництво «Сибірського алюмінію» робило низку висхідних пропозицій щодо придбання гірничо-металургічного Миколаївського заводу, але йому було відмовлено. Тепер, маючи акції МГЗ, вони намагатимуться частку гірничозаводу для переробки.

Тим часом Дмитро Босов, голова московського представництва Trans World Commodities Ltd., — коментує, що бере участь у продажі миколаївського металургічного в РФ, поширив велику кількість інформації. За його словами, колишній генеральний директор МГЗ Віталій Мешин пропав 30,97% акцій заводу, які перебувають у власності ЗАТ «Трудолітські колективи» — МГЗ, утвореного з ініціативи колишнього керівництва МГЗ. Купувати цей пакет, мовляв, немає сенсу, бо ніхто їдуть своїм розумом з приводу набагато незаконного утворення ЗАТ.

Нагадаємо, що рішенням Кабінету Міністрів України від 26 травня цього року пакет акцій ВАТ «МГЗ» з розміру 50-1 акції закріплено в державності терміном на п'ять років і передано в управління Міністерства промислової політики України.

За повідомленням «Інтерфаксу», Фонд державної України планує продати 5% акцій МГЗ на Українській фондовій біржі 12 жовтня поточного року.

► Львів

За словом — діло

У Львові відбувся міжнародний семінар «Прискорення співробітництва як чинник європейської інтеграції». У його рамках працювала виставка товарів і послуг «Інтеракт-99». Учасники форуму отримали інформацію про діяльність відомих економічних зон «Яворів» і «Грушківська», обговорили можливі шляхи національного виробництва, встановили контакт з зарубіжними партнерами у галузі агропромислового, машинобудівного та будівельного комплексів.

► Черкаси

Став ближчим Каневу Париж

Понад двадцять робіт, виконаних Миколою Кричевським, його американська родичка Катерина Кричевська-Росалдін передали музею Т. Шевченка в Каневі.

Побачив портрети, авторитетні художники написав у Парижі. Даруючи неоштенно духовного скарбу став можливий зв'язки сприяли Національного комітету з повернення українських цінностей при Кабінеті Міністрів України.

► Донецьк

Усі ветерани в гості до нас

Ветерани «Шахтаря» та збірної СРСР зустрілися на донецькому стадіоні «Шахтар» 5 жовтня. Ойкують, що на поле вийдуть кумири останніх двох десятиліть — Олег Блохін, Ринат Дасаєв, Фелір Черніков, Леонід Буряк, Олександр Заваров та інші.

Організатори спортивного відомства стади Донецька обласна рада та футбольний клуб «Шахтар», а коментаторами зворшено Володимир Маслаченко, Володимир Петрураті та Коте Махаладзе.

► Тернопіль

Театральні вечори

Цієї осені драмтеатр для численних шанувальників підготував фестиваль Тернопільської драматичної сцени. Дебют-99. Протягом п'яти днів глядачі оновлять роботу молодих режисерів і насолоджуватися грою акторів з Чернігова, Одеси, Севастополя, Дрогобича, Маріуполя, Львова.

Двічі по два — п'ятнадцять

Шойно в газеті «Діалог» промайнула замітка: нібито в деяких районах Рівненщини телевізійні антени технічно не задані спрямляти українських телестанцій, а тільки білоруські. І ось, коли серія телевізійних мешканців провели опитування — кого вони хочуть бачити президентом, — ті відповіли: «Лукашенка»!

Курйоз — але висновки напрацюють серйозні. Перше: телевізійні «чужаки» переконати нас у чому загодно, отже, варто покластися на власний розум і власні враження. Друге: покластися на власний розум і враження треба обережно. Бо ніяк не шкідливо обсервувати арифметична задача для 3-го класу, потрапивши в поле суспільних пристрастей, сприймається як агітка, а відтак на вчителя математиків можуть подати до суду! А чи диво? Адже відповідей у задачі не одна, а цілих п'ятнадцять.

АНОНС

Хто купить Хулія Хурину

У столичному Молодому театрі 15 жовтня мусить з'явитися на світ прескава прем'єра під дивовижною назвою «РеквіємХулію».

Трудно вгадати, але назва розшифровується просто. Це послання в одній виставі двох сюжетів — «Білошанів» — «Рейс» Гоголя та «Хулія Хурини» — Купця. І в першому сюжеті провідником, котрий поставив на вука провідників містечко, один — у дві п'ятнадцять, другий — у шістнадцять стоїть. Хлестакова, до речі, грає знаменитий комік Олександр Гоголь, а в інших ролях — славісти артисти Тамара Яценко, Ігор Червоний, Валерій Лєгін, Ярослав Гаврилюк, Ярослав Сланко, Станіслав Боклан, їхня присутність гарантує, що глядацькому серцю буде весело.

Є тут і інший момент, веселий швидко для розуму, аніж для серця. Цю виставу задуменно запровадо до того, як з'явився перший передвиборний гороскоп. Але в передвиборну ситуацію прім'єра Молодого театру потрапить дуже вразливо — хоча б тим, що у виставі два сюжети, а у передвиборних прогнозах їх сюжетів цілих п'ятнадцять. Отже, і публіка, і театр ніяк зайняти, по суті, одним і тим самим — намагатимуться звести ці сюжети до якогось єдиного знамення.

Утім, постановки вистави Станіслав Мойсєєв — естет у найкращому розумінні цього слова. Він не зваявся, що театр має прості відповіді на складні запитання. Як зауважив пан Мойсєєв у короткому інтерв'ю нашої газети, публіка сама зробить свій висновок, і цей висновок буде трішки сюжетом вистави — сюжетом, котрий не задовільняє від неміри театру.

Ми запитали в режисера: чиже кожен з учасників передвиборних персонів не записався якось виставою — як інтелектуальним товаром, котрий може істотно вплинути на розум та на емоції електорату? З'ясується — ні, мабуть, політикам набагато зручніше впливати на протестуючий електорат на поп-концертах.

Правда, одну виставу, прем'єра якої відбувається у Молодому театрі напередодні виборів, 30 жовтня, закупилася одна з впливових політичних сил, а саме — Соцпартия. Іако вистави проізнає прагнення соціальної справедливості. Вистава зветься «Чарівник смарагдового міста» і розповідає, як комо здолається, на підставах який сектор.

Марко МОВЧОК

Міні-рецензія

Залишайтеся з нами

Поява на телеканалі «1+1» мультимедіа «Великі переговори» при першому показі справила враження бомби. Завдяки їй ми п'ятнадцять років цього мультимедіа — кандидати у Президенти — інтенсивно об'єднуються й одночасно закривають телеканал власними трудами, щоб ніколи більше нікого цього мультимедіа не побачити. Але мультимедіа просять часу, все було тихо, нам дали змогу подивитися той фільм ще кілька разів і переконатися, що там немає нічого страшного ні для публіки, ні для кандидатів. Навпаки, там є шось величезно втішати, а саме: загалом передсудової нервозності. В тому мультимедіа немає ані (так, немов його) жодного підписали угоду про чесні вибори й добросовісно ту угоду виконали. Мультимедіа, якщо придивитися, нікого не ображає. Якщо ти любиш корити це представлення — то ти не перестанеш їх любити після цього фільму,

«Кар'єра Артура Уї», сцена спокуюсь добродірного Догсборна (Михайло Крамар). Ця пікантна ситуація майже бувальню нагадує історію української судноплавної компанії «Бласко», чому Брехт і не дожив до наших славних днів

Фото Сабіна САВЕЛОВА

Людімиа Дементьєва та Ярослав Гаврилюк у виставі «РеквіємХулію»

Фото Ірина СМОЛОВА

P. S

Короткий путівник по уїзмі

Новий сезон у столичному театрі імені Івана Франка відкриває виставою «Кар'єра Артура Уї» Б. Брехта у постановці Валентина Козьменка-Деліжа. Це, з мінімальними змінами, відновлення вистави 15-літньої давності — тоді влада закриває виставу за те, що «у нас такого бути не може». А сьогодні влада мовляв б (який ніяк ніяк влада ходила до театру) знову закриває виставу — за те, що все (якіроричення — справлялося!)

Тонна назва п'єси («Кар'єра... яку можна було спити») звучить гірко-іронічно: можна було, але не спитали. Як відомо, Брехт «співав» біографію Уї з біографії Гітлера. Ток тінні Адольфа у виставі з'являється не випадково (у блискучому виконанні Володимира Козіля). А роль Уї грає Богдан Ступка. Грає, практично не натякуючи на фюрера ні гримом, ні пластиком. І це розумно, бо отакій Уї — суцільний, «рідинний» нам, його легше впізнати. Правда, утішувати не приносить великої радості — це все той самий, диявольський живучий тип Великого Общественника, котрий успішно паразитує на наших надіях. Принцип уїзму дуже простий, навіть елементарний: — Уї приходить і каже: виберіть мене, і я вас змішчу. А ми ж хочемо бути зацікавленими! Хочемо! От і попадаємося на уловлення Червоного ласкавого секрета.

Вистава робиться не «під вибори». Її мусили виставити це торік. Але спізнилися. І спізнання несподівано виявляється вчасним. Бо, потрапивши ненароком у нинішню ситуацію, вистава своєрідно актуалізується. Вона звучить не стільки в якості із політичних дедомогі-обличчяників, скільки — в саму публіку. Її ніби кажуць: «Вибачте, який примитивний одній уїзм! І який не твої надії — чи вважалося б уїзмом торжествувати? Отже, уїзм — це «мн», а не «вони»».

Христофор ГРУША

Не схиляйтеся, похилі!

Сьогодні — Міжнародний день людей похилого віку Штірліц, пригадується, говорив оту свою фразу, слухаючи фортепіанну музику у виконанні старенької фразу. То був красивий і сентиментальний кінематографічний жест. Кантівка теж любить музику, але не любить жестів — руки зайняті. Правда, один жест тут дуже звичний: жест зустрічей і прощань, коли приїздять або від'їздять діти. А своїх дітей в Кантівці нині всього двоє — рівно стільки, як було під опікою у Штірліца. Кантівка колись була великим селом, мала повну школу малюків, а нині тут тільки 18 дворів, обжитих переважно отакими, як баба Оля та дід Карпо. Нам би впровадити ще одне державне свято — День українських сіл похилого віку. Ото було б свято — вся Україна гуляла б, бо похвалитися є чим, і кількістю тих сіл, і їхньою похилістю, і їхньою непохитністю ... поки там ще живуть отакі баби та діди.

Фото
Сергія КОВАЛЬЧУКА.
Хмельницька область.

ПРОДИНА І ЛЮДИ

«Вір в нас відпочинок
до Криму...»

Сьогодні в цикл
про приналежність
сонячного півост-
рова для силь-
них світу цього
розповідь про
перебування тут
Микити Сергію-
вича Хрушова.

Фото
Олексія ВАЩЕНКА

РЕНЕСАНС ДЕРЖДАЧ

Після смерті Сталіна, починаючи з «єри правління» Хрушова, на добов до Криму хазаріла майже вся московська влада. Персонал номерних держдач вимушений був перейти чи не на шолодобову виснажливу вахту.

«Мала Сосновка», від якої відмовився Сталін, разом з «Великою» відрядили ушвидчене до розпорядку Хрушова у Криму шілої системи держдач. Проте сьогоднішнього вигляду дачний комплекс у гірській Масандрі набув уже за часів брєжнєва, котрий закріпив традицію кремлівських начальників зустрічатися влітку «без парадних» обов'язково на сонячному Південнобережжі. Тоді, в 1973—1974 роках, за вказівкою брєжнєва в охоронний палац побудували конференц-залу «Шатро».

«Велика Сосновка» і «Мала Сосновка» проіснували до 1989 року, коли з легкої руки Горбачова їх переказали Мінкультури СРСР. Врешті Масандрійський палац вирішили перетворити на музей. 7 років тому сюди прийшли перші відвідувачі, та мало хто з них знає і досі, що наразі за східним фасадом Масандри починається огорожена ботанічним парком зона. Будинок, розташований атмасфериці для несповісних сталінський будинок і брєжнєвське «Шатро». Від держдач в Масандрійському палаці ніколи не зберегали лише величезна кімната, якій за комфортом далеко до сучасних дачуток.

Хрушова численні оченділи його нерідких відвідин Криму згадують з відвертою симпатією, незважаючи на московську ідеологічну пілітку про те, буцімто саме він «оборонив» та ще й «побіг» «під мухою» «попаврав Крим Україну».

Права тут лише те, що бореться з культом особи Сталіна дуже подобав «Малу Сосновку». Дерев'яний будинок викликав у нового Генсека захват і пригнітання. Він був зачарований мальовничими околицями. Проте Хрушова тут не жила, а лише приймав численних гостей, з гордістю демонструючи казковий «паладик» багатьом зарубіжним друзям, алаштувавши наразі з обов'язковими шедрими фуршетами на галілеяних довкіл.

Завдяки Хрушову було максимально розширено і модернізовано кеївський дачний комплекс, він сам контролював реконструкцію старовинних палахів і будівельних робіт. Усього за три роки, починаючи з 1953-го, ніби за показом «арнійної палітки», з'явився перша і друга держдачі в Нижній Ореанді, що збудовано сьому держдачу «Наір» у Міхорі. Особливо розбудувалися Мухлатка, де знову і вдені мурували величезний палатоний комплекс, в сьому, де той, досить держдачі, до яких пізніше присладалася уніфікація ансамблю, резервна шоста генсекаська дача. Свята тут тривали протомг усього літа.

Про одні з типових банкетів алаче полковник у відставці Ахмід Металков, котрий понад 10 років, починаючи з п'ятдесятих, очолював у Криму службу охорони вищих партійних і державних осіб СРСР, які приїздили на відпочинок і «роботу» на сонячній півострові. На прийомі 21 серпня 1960 року було запрошено членів Политбюро, котрі відпочивали на держдачі, маршали Рязанського Союзу, які на гої час перебували в санаторіях Міноборони СРСР, партійні працівники і держдані дітя багатьох країн світу, котрі відпочивали в санаторіях «Нижній Ореанда», «Форос», «Чероний парок». Микити Сергіювичу призначив прийом на 13-ту годину. Влі запрошені спочатку перебували до Масандрійського палацу, щоб потім на автомобілях піхити до будиночка Сталіна.

Алі мав Ш-шолодобову форму, був кинувтий близькошним скатертинами і сервірований десертками м'ясних і рибних страв найвишуканіших рецептів та наїрно-матинішних напоїв — від наймішніших до найгілших. Усе було збудовано і жарувано, жовтні краватки не було навіть на членів Политбюро. Янош Кайро, Іо ШІ Мін і Целенбаль, котрі сльі до основного стіль з друзинами. Настрою додав і Хрушов, котрий виступив з привітанням і закликав «влітнути з душею і відчувати себе, як вдома, у шому царівному місті», потім передав слово Микиті Вікторовичу Пагнорному, який понав виступ українською мовою, на суржик, плутаючи і змішуючи слова двох мов.

Хрушов відряду незалежно його зупинив, сказавши: «Я забув свою рідну мову, алакий рід російською, так тебе хоч зрозуміють усі присутні». Але й продовження зривави побуд невадале — знаєшча пішов дов, скатертини зашло, у доші опинилися і вишукані закуски, всім присутнім додали тикти в будинок Сталіна, де і переказали короткотривалу зустріч.

Після добу терміново пересервіровувати стіл знову додав присутнім настрою, але доки не виступив маршал Жуков, котрий понав мовою про те, що «Рязанська Армія мав свої рідні вогні соціалістичної держдачі, влі в різноманітні вогні». Тоді яєщо було треба ще, як я старий солдат пілнуму армію і розбіж буюлого ворога». Його виступ вилушли з напруженою увагою, але оплесків не було. На думку оповідача, виступ ієвко членів Политбюро не був гарним, очендіючи, як несередній і незадовільний. Вони всі побоювалися мар-

шала. Прийом, проте, тривав близько п'яти годин і закінчився без особливих «зривів» — під кінець деякі співали на народних піснях, пробували хороводити.

Хрушовська
відліга
в Криму

За сідченням ветеранів, призначених до обслуговування відпочинку в Криму керівників Компартії і уряду, час, проведений на сонячному півострові першими особами, був продовженням їхньої напруженої держданної роботи, але в інших умовах. За розповідями очевидців, саме перебування в Криму, щоб відкадувати бюджетний дефіцит, Микита Сергіювич провів грошову реформу. Розширивши культ Сталіна, він і під час перебування на сонячному півострові повертав тисячі невинно репресованих людей до нормального життя, перебуваючи мільйони, окрім депортованих з цього-таки півострова його партійним лідером-поперадником. З симпатією кримчани загалом, якою товариство людини він був, як завжди прагнув до нас і як воєн, у свою чергу, тисглим до нього. Під час відпочинку часто і постійно анікавав до колотілки, зустрічався з керівниками сільського господарства, захищав і як можливостями вирощування тут кукурудзи та інших сільськогосподарських рослин.

Особливо часто баву в колотілки «Дружба народів» Краснодарського району, де дружина годинного товари Гітлі, зустрічалася з керівниками сільського господарства, захищав і як можливостями вирощування тут кукурудзи та інших сільськогосподарських рослин.

Етудина шоразу готувала смачні обіди, які не втомлювалися вихвалити Микита Сергіювич.

Його турботою було й будівництво Північно-Кримського каналу, якому Хрушов надавав першочергового значення у спіралі повернення родинності зомедальна казково багатому садами і виноградом садами і іншими теплотлюбними культурами півострову, який за часи хрушовської відліги почали заселяти переселенцями з інших країн. З гордістю і радістю він відкривав руковерте, продовження Літпра і пошувішних кримських солончаків, пишався мереживом зрощувального землеробства, яке справді перетворило несажаний жити в степовий частині сонячного півострова.

У тодішньому радості «Гірський» шкавився пропозиціям вирощування овочів. Полудна лідя зустрічалася з вітніями, приїздили на святя пісні, які тоді проводили у Масандрійському парку, фотографувалися з ушачами, з добулою сямішніми овочами. Держдачі, на якія відпочивав Хрушов, була розташована поруч з півком сатановою «Ліваді», і Микита Сергіювич шоразу проводив своє сусідство, добу бесідував з людьми, шкавився й настроями, очолює сперечає з наймішнішими до критичності. Літні на колотілки держдачі «Ліваді» — 1-й і 2-й — організовано пансіонат «Ветеран». Вони невеличкі, збудовані в сьому місці, очендіючи, як та Лівадіський палац, кот-

рі після війни використовувалися під держдачі. Так вирішив Хрушов, який вважав, що палати в більшості своїй такі мають бути доступні нароові.

Багато часу Микита Сергіювич витрачав на прийом у Криму закордонних діячів і делегатів. Особливо пам'ятною для багатьох стала його зустріч у 1956 році з президентом Югославії Йосипом Броз Тіто. Потібно було після двох років відлучення між двома країнами через геємостоні політику Сталіна відновити дружні відносини, а проблем накопичилися чимало.

Тоді Хрушов, крім офіційних переговорів, звелів створити умови для неформального спілкування на похованнях у мисливських утліх.

В урочищі затівково-мисливського господарства встановили похідний намет з розкладачками, стільцями, столом, створили умови для неофіційних контактів. Першого дня лісіра. Просторивши кошик зю ніч. Наступного дня, навіть не поспішав, Хрушов і Тіто з відомим і охороненом вирішили на гору Чушув, де поділилися муфлоні. Незважаючи на круті дороги і те, що муфлонів воєн так і не побачили, повернулися легелі.

В іншому місці Тіто такі пістерили оленя — журнал «Огонек» його вмістив на обкладинці велике колорове фото Хрушова і Тіто з мисливським трофеєм.

Тоді ж на Південнобережжі відпочивали М. Буланін, К. Ворошилов, І. Брєжнєв, К. Рокоссовський, А. Грецько, з якими Хрушов постійно спілкувався і в розмовах подобав діяти спільної думки, — згадують оченді.

Зачинав в неофіційному оточенні Микити Сергіювича на відпочинку була його дружина Ніна Петрівна, часом приїздив син Сергій, котий палатий студент, нині громадянин Америки. Зять Олексій Алаужев, який редактор «Известий», виконував волончер і служив журналістським обов'язком. Поводилися, як згадують десятки людей, піксерено скромно, коректно, мовчали всім доступністю і відкритістю. Валуєлися дуже просто. Хрушов подобав барвисті українські народні сорочки, яких у нього була ціла колекція, з вишивкою — одна мальовничіша за другу. В них і на відпочинку працював: з документами, поштою, проводив робочі зустрічі — завжди він-на-віч — не так, як сьогодні: все по «мобільнику», зауважують ветерани — оченділи перебування Хрушова в Криму...

Немає жодного документа, який підтверджував би вирішальну роль Хрушова у кримському питанні 1954 року. В Кремлі добре знали про тісну інтеграцію півострова з економікою України. Перебування у складі Російської Федерації, Кримська обласна лінійлася в економічному просторі України. Паліно-енергетичний комплекс, металургія, машинобудування, легка промисловість, залізничний транспорт України і Криму фактично були єдині.

Україна ще задого до 1954 року надала допомогу Кримській області у виробничих мист, відбудоу заводів та фабрик, у роз'ясненні проблем водопостачання, будівництва, а також сільськогосподарських... Тоді усілякі пілітки про «звирнок Хрушова» — то шимоківка фальсифікована історія.

Віктор ХОМЕНКО.

«Ти забув свою рідну мову, давай діти російською, так тебе хоч зрозуміють усі присутні»

Спорт

У динамовців ще є шанс...

Учорні (1:1) завершили матч третього туру групового турніру Ліги чемпіонів з німецьким «Байером» футболісти київського «Динамо». На прес-конференції, що відбулася після завершення гри, у прес-центр «Бай-Арені» тренери команд поділилися думками про матч і відповіли на запитання представників мас-медіа.

Перший уся слово один з наставників «Динамо» Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО:

Важливість цієї зустрічі важко було переоцінити. Сьогодні ми бачили два різні тайми. До перерви наша команда грала строго за заданими думками. Після перерви ми не давали змоги «Байєру» «проторуватися» в атаку, і проводили гострі контратакувальні випаси. Після перерви почали нашої оборони давати можливість господарям викласти свої «козирі» і відкрити рахунок. Слабкий хвіст, який що боролася до кінця! Наприкінці послідуку, вважаю, на перемогу заслуговували обидві команди. В такій ситуації нічия — справедливий результат і для «Динамо», і для «Байєра». Завоюване очко дає нам можливість сподіватися на вихід до наступного етапу Ліги чемпіонів.

Головний тренер «Динамо» Валерій Лобановський через заступника бути присутнім на матчі і залишився у готелі. Чи стежив він за ходом послідуку?

Оскільки німецьке телебачення не транслювало цю гру, ми повідомляли Валерію Васильовичу про хід зустрічі по мобільному телефону. Відсутність Лобановського на тренерському містку — зайве навантаження на наших футболістів. Але, з іншого боку, ця ситуація мобілізувала хлопців, і вони відстояли честь «Динамо».

Крістоф ДАУМУ:

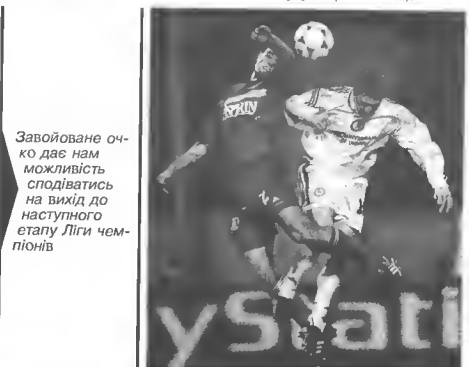
— «Байєр» завоював перемогу в атакувальній грі. На початку другого тайму нам вдалося забити важливий м'яч. Київський захист був дуже збитим, але коли нам вдалося послідуку прес, з'явилися великі шанси. «Динамо» показало

свій хвіст і вишило з практично «безнадійної ситуації».

Оцінюючи попередні матчі, чи не вважаєте ви, що київське «Динамо» прогресує?

— Це дуже класна команда, багато футболістів якої виступають за національну збірну своєї країни. Вони захищаються однією з кращих в Європі. «Марібо» їй не потанувало, не вдалося вистояти в Римі. Сьогодні Київ зробив крок вперед. Даюмо, київське «Динамо» поступово прогресує.

Юрій ЦЕРБАК (ДАУМУ),
Лесеркузен (Німеччина).

Завоюване очко дає нам можливість сподіватися на вихід до наступного етапу Ліги чемпіонів

Арбітражний суд м. Києва порушив справу про банкрутство: Тов. «Промтехекс» (м. Київ, 232, пр.т. Миколовського, кв. 38/19, кв. 30, р/р 26002301380037 у Ватинського ППБ м. Києва; код 19122036, справа № 11/386 від 10.09.1999 р.).

2. МП «Бізнес» (м. Київ-94, вул. Червоноцукрова, 61; р/р 8467035, у АБ «Аксел» м. Києва, код 18469737, справа № 11/390 від 10.09.1999 р.).

Претензії кредиторів і зацікавлених санітарів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Уважаемый руководитель!

Научно-техническое частное предприятие «Энергогазсервис» реализует: — водогрейные и паровые котлы; — сетчатые газы; — автоматизацию безопасности; — горючелюбые блоки и горелки; — ГП, ГР конвейерного типа; — оборудование ГРП — клапана КРЗ, ПКР, регуляторы давления, фильтры; улам, учети;

— Приборы КИП, Недорого, гарантии, консультации, гибкая система скидок. Наш адрес: 314002, Украина, г. Полтава, ул. Сосурь, 35, тел. 59-40-21, факс 59-40-30.

Арбітражний суд Харківської області (310022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) порушив справу № 4851/7-74 про банкрутство Оптов-роздрібного торгівельного підприємства Вовчанська райспоконспілки: 312510, Харківська обл., Вовчанський р-н, м. Вовчанськ, вул. Ігнатівська 78, р/р 26007200110001 в АК АПБ «Україна» м. Вовчанськ, МФО 351102, код 01777676.

Арбітражний суд м. Києва Хмельницької області порушив справу про банкрутство кооперативу «Комп'ютерний сервіс» м. Хмельницький, ідентифікаційний код 14171395, МФО 351018, р/р 26001300101473 в АКБ «Укрсоцбанк» м. Хмельницький.

Претензії кредиторів та зацікавлених санітарів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

«Арбітражний суд Київської області (252033, м. Київ, вул. Жилиняська, 58) порушив справу 257/36-99 про банкрутство КСП «Зора» с. Талівка, Володарський район, Київська область, р/р 260092007801, МФО 321112 в АК АПБ «Україна».

Претензії кредиторів та зацікавлених санітарів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Вибори

Агітатор отримав тілесні ушкодження...

(Початок на 1, 6-й стор.). У райвідділі міліції під номером 1366 факт зафіксовано, але карної справи ще не порушено. З'ясувати обставини доручено лінійному інспектору Олександрові Москалюку. І як буде що «пригоди» кваліфіковано, ще невідомо. Як і зрозуміти, радиться з «верхами». Тим часом довірену особу Олександра Мороза по 29-му територіальному округу Микола Байраку голова райдержадміністрації Микола Чебенко неспішно поінформував, що «ваш агітатор п'яничив з яничів».

Хто тут радить — трясав його знань. Хтось може й сам до когось політи у райдо. Але факт захисається фактом: агітатор Олександр Мороз отримав тілесні ушкодження.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

P. S.

Одержавши цей матеріал, редакція телефонно зв'язалася із Верхньодніпровським райдержадміністрацією. Трубіку взяла заступник глави адміністрації Ганна Мартиненко.

Так, Лариса Казаска, як з'ясувалося, — пенсіонерка Курчи, — сказала вона: — Поїзда знавав легкого ушкодження. А все це сталося через те, що Поїзда грубо образив дружинку директора лісгоспу.

Начальник райвідділу міліції Микола Листопад підтвердив:

— Інцидент має місце. Щодо побити Поїзда є висновок судово-медичного обстеження. Іде сліство.

У номер

► Полтава

У «Віті» — ЗАВДЖИ ЛІГО

У технічному господарстві «Віта» досить умовне поняття про пори року. Тут, під скляним дахом дворичного підприємства Іллітатського (принципово загальнонаціонального) комбінату, завжди буває зелений. Посеред сімні можна побачити квітучі зимові дерева, дозріваючі плоди папаї та ківі, м'ялизу дав'язь огірків та помідорів. Зараз, приміром, сезону овочів можна узяв збирати й реалізовано близько ста тонн горішків, що уряді більше за мінусірольові показники. А в лінійній нав'язка — жинки. Сорти «Пандора» та «Мейра», завезені в Комсомольськ за ініціативи директора «Віти» Анатолія Рибалки, урожайні. Бага одного поля сягає 500 грамів.

► Кіровоград

«ЖЕРТВАМ ГОЛОДОМОРУ»

Пам'ятний знак жертвам голодомору 1932—1933 років вквітнула встановити у Іллітатському сексі міської ради. До першого грудня триватиме конкурс на кращий ескіз пам'ятного знака, переможця якого отримає грошову винагороду. Для іллітатського кошти на спорудження пам'ятника відкроті спеціальний банківський рахунок.

► Одеса

Чоловіків

підтримують друзини

Дружини чотирьох заарештованих у США українських моряків Наталія Курдюкова, Оксана Секунталь, Світлана Хмільникова та Ірина Любимовська звернулися з листом до начальника консульського управління МЗС України Віктора Кирка. В ньому вони просять посприяти якнайшвидшому одержанню американських віз, щоб 19 жовтня мати змогу перебувати в залі, де судитимуть їхніх чоловіків. Телюхид «Чайна Бриз», який наразить грецькому судноуласником і в складі змінного екіпажу якого були й українці, затримано в Кіаріському морі ще наприкінці травня — за транспортування наркотиків. Десятьох моряків, котрі виступили свідками, відпустили додому, і ішешовано вони прибули до Одеси. А ось проти чотирьох, зокрема капітана судна Сергія Курдюкова, висунуто звинувачення у змові з метою прикриття й поширення наркотиків. Дружини моряків апеляють, що їхні чоловіки не винні. Іх просто «підставив» хазяїн судна, який, до речі, зник, попередньо ліквідувавши свою компанію. Бажання бути в американському суді під час розслідування справи жинки мотивують тим, що хочуть морально підтримати своїх чоловіків, аби ті зуміли довести свою невинність до злочину.

► Луганськ

Ціни відступають

на попередні позиції

Органи обласної влади вважають до рішучих дій, аби виправити становище, що склалося внаслідок стійкого підвищення ціни на хліб. Низку конкретних заходів з метою стабілізації ціни на продукцію із зерна нового врожаю перебрали розпорядження голови Луганської облдержадміністрації. А саме — ціни на основні види хліба та хлібобулочних виробів з борошна 1 та 2-го сортів будуть збережені на рівні, що склався на 1 серпня поточного року. Не зможуть зменшитися й асортимент хлібобулочних виробів. Місцеві органи влади у містах та районах області ухвалюють угоди з відповідними підприємствами щодо збереження ціни на хліб. А для зменшення виробничих витрат підприємств-виробників отримуватимуть природний газ та електроенергію за мінімальними цінами.

► Фотофакт

Ось такі гриби-вешенки вирощують на соляному муці киянин В. Толочин.

Фото Юрія ВЕНГЕРЩА.

Велика прогулянка, або 90 обертів

«Погляди на українську культуру» — так французи назвали акцію, що вже третій тиждень маюде містами їхньої країни. В нас цей похід окрестили традиційно — «Дні культури України у Франції». Провести їх теж, вчорашні, планували за накатом роками схемою, але... втрутилися французи. Йі спробували пояснити українцям, що мистецтво, звичайно, рідко тонка, але і на смаки глядачів не завжди дало 6 звачити.

Відтак, наголосили на своєму погляді (наші не дуже й упирілися), французькі мистецтвознавці та критики протягом року приїжджали до українських колективів чи окремих художників, оцінювали їхній рівень. До Києва приїжджали навіть власники галерей чи музеїв, але на власні очі поглянути, кому вони издаватимуть свої приміщення. Ажале 90-денний вояж фінансують обидві сторони. І якщо з'ясувалося, французи полюбляють волюні багачі зовсім не те, що їм пропонували. «Було багато дискусій з українською стороною, ми не завжди були згодні один з одним, — каже радник з питань культури Посольства Франції в Україні пані Ані Добантон й дипломатично додає: «Втім, ми не наїхували свої погляди, так примисно, що часом вони таки збігалися».

Присміяні вразження залишили і у міністра культури і мистецтв Кірію Богущоу, який очолював офіційну делегацію. Його візит до Франції не залишився непоміченим французькою пресою й телеекраном. Їїні активний інтерес до делегації (плюс не менш активна організація роботи українського посольства) мав неабиякий ефект. Принаймні, влітку нового українського міністра парижани знають в обличчя краще за киян. А свій пер-

Нагороди

Жванецький не вміє робити ЦЕ

Такого веселого нагородження у Золотий залі Одеського літературного музею ще не було. Ажале одесити вітали не кого-небудь, а найзнаменитішого свого земляка — Михайла Жванецького. Указом Президента відомого письменника-сатирика удостоєно звання «Народний артист України». Михайло Ми-

хайлович у притаманний лише йому одиному манері подякував за увагу, зазначивши при цьому: «Я не думаю, що гала держави і керівник області співпадають, що я різко поміняю професію і почну співати чи кого-небудь осмілювати». Бо, як знає нас сатирик, робити ані першого, ані другого він просто не вміє.

Колекції

Ель Кравчук почувається сухо і комфортно

Київський модельєр Олексій Завеский представив нову колекцію на міжнародній «Сезоні моди», що тривають у столичній галереї «Лавра». Справжній флоридський одяг, «зшитий» із памперсів та гігієнічних прокладок. Його з неабияким задоволенням продемонстрував і співак Ель Кравчук (на знімку). Втім, то лише авангардне вкращення, бо головне завдання «Сезону» — презентація осінньо-зимової колекції прет-а-порте вітчизняних дизайнерів.

Фото Дмитра ГАВРИША (УНІАН).

Афіша вихідних днів

► **Київ**

Національний драматичний театр ім. Т. Франка: субота — «Суета» І. Карпенка-Карого; неділя — Н. Каузера «Ігитимне життя» (о 19-й год.).

Національний драматичний театр ім. Л. Українки: субота — «Еллігі піс» У. Вільмер; неділя — О. Арбузов «З вами небезпечно мати справу» (о 19-й год.).

► **Одеса**

Академічний театр опери і балету: субота — балет «Лебедине озеро» П. Чайковського; неділя — опера «Бал-маскарад» Дж. Верді (о 18-й год.).

Сергієв Павленко наповняється українськими мотивами

Про те, що було і буде

Сторінками вишитих ікон

Щойно побачив світ колоритний альбом репродукцій вишивальних ікон Агнеси Ляшко. Чернівецька вишивальниця не лише опанувала давнє ремесло, а й змержала його своєрідною колоритною гаммою. І творці, присвячені 2000-літтю Різдва Христового, вже експонувалися у Чернівці та Києві.

Сергієв ПАВЛЕНКО.

Чернівці.

Легкого паркету!

На нинішньому чемпіонаті України з балетних танців успіх супроводжував Мелітопольський народний ансамбль «Райдуга». Чемпіон, окрім нагород, завоював право представити Україну на чемпіонатах Європи і світу. Зовсім скоро «Райдуга» випробуватиме паркет голландського європейського та польського світового турнірів.

Добрий геній балету: третє повернення

З 10 по 17 жовтня на сцені Національної опери України імені Т. Шевченка відбувся III Міжнародний конкурс балету імені Сергія Лифаря.

Для професіоналів балету в усьому світі — це одне з найпрестижніших творчих змагань. Що, до речі, підтверджує спеціальний реєстр, до якого у 1994 році конкурс включено рішенням генеральної асамблеї та конгресу Всесвітньої ради танцю ЮНЕСКО.

Названо конкурс ім'ям видатого танцювальника і хореографа, українця за походженням — Сергія Михайловича Лифаря. Легендарний киянин понад 30 років очолював балет Гранд-опера в Парижі. Всесвітню раду танцю ЮНЕСКО і Французьку академію хореографії. Сергій Лифар увійшов до Історії світової культури як багатогранна людина і усталений майстер. Він — автор більш як 20 оригінальних постановок для країн Європи, десятків ґрунтовних досліджень, вихователь не одного покоління відомих артистів балету.

Ім'я «доброго генія балету ХХ століття», «бога танцю», «реформатора сучасної хореографії» — саме так називали Сергія Лифаря сучасники — повертається на Батьківщину, втретє осягаючи конкурс.

Ольга КЛЕМЕНОВА.

Погода

В Україні іспівні дощі, вітер західний, південно-західний 7—12 м/с. Температура вночі 9—14, вдень 20—25, у південних та східних областях — уночі 13—18, вдень 23—28 градусів тепла. На Київщині переважно без опалів, вітер південно-західний 7—12 м/с, температура вночі 9—14, вдень 20—24 градуси тепла.

Український гідрометцентр.

Голос України

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для дозвонів: 441-88-23; телефакс: 224-72-54; відділ реклами: 441-88-50, 441-88-34, 441-89-44; телефакс: 449-85-82.

E-mail: sekret@golos.reic.com

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

У Рукописів не повертаємо.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Редактор номера Віталій СУДЬЯ. Рубрикатор: Олександр БІЛИК, Анатолій ГОРЛОВ, Леонід БРЮХОВЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Євгенія ЛИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДЬЯ. Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідомо про реструктуризацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 35376. Загальний тираж 236694.

Комбінат друку видавництва «Преса України», 03047, Київ-47, проспект Пармента, 50

Зам. 0311182, 1234567890